

Úřad vlády ČR
nábřeží Edvarda Beneše 4
118 01 Praha 1
datová schránka: trfaa33

Konzervativní strana
Rybná 716/24
110 00 Praha 1
datová schránka: 6jnz5qa

Výzva k odmítnutí Istanbulské úmluvy

Praha, 15. května 2023

Vážený pane premiére, vážené paní ministryně, vážení páni ministři,

Podle informací z otevřených zdrojů, v nadcházejících týdnech byste měli znovu jednat o předložení *Úmluvy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí* (tzv. Istanbulské úmluvy) k ratifikaci Parlamentem ČR. Uvědomujeme si, že po nedávné ratifikaci Istanbulské úmluvy Evropským parlamentem budete vystaveni rostoucímu tlaku, abyste tuto mezinárodní smlouvu Parlamentu ČR k ratifikaci předložili a následně budou poslanci a senátoři vystaveni témuž, aby k ratifikaci došlo. Vyzýváme Vás tímto, zdvořile leč naléhavě, k pravému opaku, tedy k odmítnutí této mezinárodní smlouvy – za optimální bychom považovali odvolání podpisu České republiky pod Istanbulskou úmluvou. Dovolte prosím, abychom předložili důvody, které nás k tomu vedou.

To, v čem Istanbulská úmluva (dále jen Úmluva) není problematická, v tom není pro Českou republiku nijak přínosná – násilí, včetně násilí domácího, je trestné a potírané. Pokud je v některých případech složitě trestnou činnost dokázat, bylo by naivní očekávat zlepšení v této oblasti od mezinárodní smlouvy. Na druhé straně, to, co Úmluva přináší nového, představuje vážnou hrozbu.

S Úmluvou by se totiž do českého právního řádu zanesl termín „gender“, který ve skutečnosti není jasně definován (někdy je chápán coby téměř synonymum k pojmu „pohlaví“, jindy je počítáno s množstvím „genderů“, které si jedinec vybírá podle své vůle...), a který ve své radikální podobě reprezentuje přesvědčení, že sociální role je tzv. sociálním konstruktem bez jakékoli vazby na biologické pohlaví. Jedná se tak o další variaci pochybné představy, že lidská přirozenost je změnitelná – představy, která již v historii přinesla mnoho utrpení (o měnlivosti lidské přirozenosti byli přesvědčeni jak nacisté, tak komunisté...). Dovolujeme si připomenout, co k dané otázce říká encyklika *Amoris laetitia* papeže Františka: „[Genderová ideologie] popírá přirozenou rozdílnost mezi mužem a ženou a jejich vzájemnost. Vykresluje pohlavně nerozlišenou společnost a vyprazdňuje antropologický základ rodiny. Tato ideologie zavádí výchovné projekty a legislativní usměrňování, jež prosazují identitu osob a citovou intimitu v naprosté oproštěnosti od

biologické rozdílnosti mezi mužem a ženou. Lidská identita se ponechává na individuální volbě, jež se může časem i měnit.“ (§56)

To, co je v Úmluvě dobrého, víme i bez ní: tradiční pojmání interakce mezi ženami a muži přece jasně nabádá k tomu, aby muži před násilím ženy chránili (stejně tak i děti a slabší a bezbranné vůbec). To, v čem je naopak Úmluva novátorská, je snahou o ideologicky pokřivené vykreslení mezilidských vztahů. V takto pojatém obraze rodina není místem důvěry a statisticky zdaleka nejlepším prostředím pro výchovu dětí, ale spíše nebezpečným místem, kde muž pravděpodobně týrá svoji ženu a oba svorně patrně týrají své děti. V takto pokřivené logice je pak samozřejmé vyvinout maximální snahu zachránit týrané děti ze spárů jejich rodičů a ženu osvobodit od násilí ze strany jejího muže. My takovou parodii na logiku zásadně odmítáme. Jejím nositelem je právě genderová ideologie.

Genderoví ideologové před námi totiž modelují představu života coby bitevního pole, kde spolupráce a důvěra jsou výjimečnými a náhodnými jevy a rozhodujícím faktorem mezilidských vztahů je moc. Prostřednictvím té pak může jeden člověk ovládat jiného a v tomto pojetí jsou muži, kteří jsou v průměru fyzicky silnější než ženy, (téměř) automatickými agresory. Přistoupíme-li na koncept „genderově podmíněného násilí“, který stojí v základech Úmluvy, radikálně se mýlíme v posuzování příčin konfliktů, a proto mylně posoudíme i vše, co z nich plyne, a ve snaze jim čelit budeme častěji volit nefungující opatření. Útočník není nikdy agresorem z důvodu své příslušnosti k nějaké skupině – ať už rasové či náboženské, v tomto případě tedy proto, že je mužem. Útočník se agrese dopouští v první řadě proto, že v nějakém smyslu selhává jako jednotlivec. Ostatně, není pohled na muže jakožto typického agresora projevem genderové stereotypizace, proti níž Úmluva údajně hodlá vystupovat? Je přeci scestné pohlížet apriori s podezřením na všechny muže kvůli tomu, co se dnes často nazývá „toxickou maskulinitou“.

Trváme na tom, že důvěra a konsenzuální spolupráce mezi ženami a muži je nejen možná, ale zcela přirozená. Budovat důvěru a podporovat spolupráci – nejen, ale v tomto kontextu zejména – mezi ženami a muži je pak v zájmu celé společnosti. Úmluva opírající se o genderovou ideologii tento zájem účinně podkopává.

Abychom byli také v něčem konkrétní, dovolíme si citovat celý čl. 12 Úmluvy: *„Strany podniknou nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem vymýtit předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů.“* Varujeme před tím, aby jakýkoli takový záměr byl absolutizován a uchopen coby motivace k celospolečenské převýchově, navíc realizované státní mocí. Citovaný článek Úmluvy vybízí přesně k tomuto přístupu. Úmluva požaduje „osvětové kampaně a programy na všech úrovních“ (čl. 13) a úpravy „ve formálních osnovách na všech úrovních vzdělávání“ (čl. 14), jakož i „v zařízeních sportovních, kulturních a volnočasových a v médiích“ (čl. 14) s cílem prosadit poučení dětí o „nestereotypních genderových rolích“ a „genderově podmíněném násilí na ženách“ (čl. 14).

Má to znamenat, že optika genderové a feministické ideologie bude státem garantovanými a financovanými nástroji vnucena všem vzdělávacím institucím

v zemi? Není to v rozporu s Ústavou garantovaným právem rodičů rozhodovat o výchově a vzdělání svých dětí? Neznamená to porušení principu světonázorové neutrality státního vzdělávacího systému, bude-li takto podřízen jedině oficiální, a k tomu ještě takto radikální ideologii? Navíc se stát Úmluvou zavazuje při šíření příslušné osvěty „spolupracovat s organizacemi a institucemi činnými v oblasti lidských práv a rovnosti práv, s nevládními organizacemi a občanskou společností, obzvláště s organizacemi žen“ (čl. 13). My se však důvodně obáváme, že půjde o činnost, která bude přínosem výhradně pro zmíněné nevládní organizace, a to zejména prostřednictvím garance jejich financování z veřejných prostředků přímo mezinárodní smlouvou. To nepochybně zvýší veřejné výdaje, které je naopak nezbytné snižovat. Ostatně, ideologie do škol nepatří – tu genderovou nevyjímaje.

Dále s sebou dnes genderová ideologie nese také potlačování svobody slova a pod jejím tlakem jsou ničeny (zejména, ale nikoli výhradně) akademické kariéry z důvodů, které by pro svoji malichernost byly ještě nedávno nepředstavitelné. Totalitními nároky a nesnášenlivostí začíná genderová ideologie nápadně připomínat tažení fanatické sekty. Není divu, vždyť nacismus a komunismus identifikoval E. Voegelin trefně coby gnostické hereze. Zatím se nic takového neděje (nebo alespoň nikoli s plnou silou) v ČR, ale moudrý člověk se snaží poučit z chyb jiných a vyvarovat se některých omylů preventivně.

Kromě toho jsme přesvědčeni, že při snaze o prosazení ratifikace Úmluvy se postupuje manipulativně, kdy při překladu do českého jazyka došlo k záměně výrazu „genderově podmíněné násilí“ souslovím „násilí na základě pohlaví“. Nevíme samozřejmě, zda je tato „nepřesnost“ v aktuálně předkládané české verzi textu Úmluvy stále přítomná, ale pokoušíme se tímto obrátit Vaši pozornost také k Vám jistě dobře známé skutečnosti, že právně závazná by v případě ratifikace nebyla česká verze textu, ale verze cizojazyčná (úředními jazyky Rady Evropy jsou angličtina a francouzština).

Konečně navrhuje implementovat do českého právního řádu ty prvky Úmluvy, které v něm chybí a zároveň k prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí skutečně přispějí (pokud takové existují) – ovšem bez balastu bludné genderové ideologie.

Vážený pane premiére, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, odmítněte, prosím, Istanbulskou úmluvu a odvolejte podpis České republiky pod touto mezinárodní smlouvou.

S díky za čas, který budete věnovat našemu stanovisku a s přátelským pozdravem, za Konzervativní stranu

Jan Kubalčík
předseda

Na vědomí: veřejnost, tisk